

новітніх технологій навчання. Це стосується всебічного використання можливостей інформатики при організації навчального процесу — комп'ютеризації навчальних місць, локальні інформаційні мережі, Інтернет, перехід на створення і випуск навчальної літератури як на паперових, так і на електронних носіях тощо.

Література

1. Інноваційний розвиток промисловості України / Під ред. проф. О. І. Волкова, проф. П. М. Денисенка. — К.: КНТ, 2006. — 648 с.
2. Україна у вимірі економіки знань / За ред. акад. НАН України В. М. Гейця — К.: Основа, 2006. — 592 с.

Червінська Т. М., канд. екон. наук, доцент,
кафедра управління персоналом та економіки праці

ОСОБЛИВОСТІ ІТЕГРАЦІЇ НАУКИ ТА ОСВІТИ

Інтеграція науки і освіти в стратегічному плану є важливим фактором не лише науково-освітньої сфери, але й усього суспільства. Зарубіжний досвід свідчить, що вища освіта і наука як спеціалізовані галузі діяльності без взаємної інтеграції та тісної взаємодії між собою, а також реальним сектором економіки втрачають дієздатність і стають менш конкурентоспроможними. Відокремлене існування наукових та освітніх структур знижує потенціал їхнього розвитку, зменшує їх вклад у модернізацію економіки і суспільства їхнього розвитку, перешкоджає повноцінному входженню у світовий науково-освітній простір.

Актуальність тісного взаємозв'язку між освітою та наукою підтверджується постановою Національної академії наук України щодо пропозицій комісії з питань подальшого підвищення ефективності діяльності НАН України [1]. Згідно неї велика увага приділяється взаємодії НАН України з освітянською галуззю, а саме: пропонується спільно з МОМ України розробити проекти типових нормативно-правових документів, спрямованих на забезпечення формування стійких взаємозв'язків між науковими

установами НАН України за вищими навчальними закладами; розробити і вжити в установленому порядку заходи щодо введення в дію положень про спільні лабораторії, кафедри, факультети, навчально-наукові центри та комплекси, які б визначали організаційні та фінансові засади залучення провідних науковців НАН України до проведення занять зі студентами, керівництва студентськими випускними роботами, аспірантами й докторантами.

Національною академією наук України спільно з Міністерством освіти і науки розроблено концепцію державної спільної програми «Кадри для науки, вищої освіти та інноваційної діяльності» на 2008—2012 роки. Її метою є забезпечення спільними зусиллями працівників науки та освіти відбору і підготовки фахівців у першу чергу з новітніх напрямів науки і техніки для потреб наукової та освітньої діяльності, а також інноваційного розвитку. Ця програма повинна істотно підвищити ефективність роботи уже діючих спільних науково-освітніх структур, а також сприяти створенню відділень цільової магістерської підготовки провідних університетів України при Національній академії наук. Реалізація цієї програми допоможе створити на державному рівні нормативно-правову базу, а також фінансово-економічні, організаційні та соціальні умови для забезпечення стійких взаємозв'язків між науковими організаціями і вищими навчальними закладами, поглиблення їхньої взаємодії та підвищення якості освітньої і дослідницької діяльності, посилення мотивації і стимулювання занять науковою діяльністю [2].

В сучасних умовах в Україні започатковано певні організаційно-інтегруючі форми між академічними, галузевими науковими установами та освітніми організаціями, які проявляються у формі створення нових інноваційних структур, користування науковими бібліотеками, написання спільних монографій, проведення конкурсів із виявлення обдарованої молоді та спільних науково-практичних конференцій, виконання спільних міжнародних проєктів тощо.

У системі Національної академії наук України діють нові науково-освітні центри (Міжнародний науково-навчальний центр інформаційних технологій та систем ЮНЕСКО\МПІ, Науково-навчальний центр прикладної інформатики, Інститут проблем штучного інтелекту Міносвіти і науки та НАН України та ін.), які здійснюють інтегруючі функції задля підвищення ефективності використання науково-технічного та кадрового потенціалу, вдосконалення навчального процесу, створення нових спеціальностей

і спеціалізацій, що забезпечують вирішення проблем сучасної економіки, створення високоефективних технологій тощо. Основними напрямками діяльності науково-освітніх центрів є: участь науковців НАН в освітньому процесі; створення спільної навчально-лабораторної бази; створення спільних праць освітніми і навчальними колективами; участь провідних науковців НАН у керівництві аспірантами та докторантами ВНЗ; проведення спільних конференцій та круглих столів тощо; розробка проектів до вузівської і після вузівської підготовки; проведення спільних засідань вчених рад; створення тимчасових творчих колективів.

Література

1. «Про пропозиції Комісії з питань подальшого підвищення ефективності діяльності НАН України» // Президія національної академії наук України: Постанова № 256 від 30.11 2005 р.
2. *Походенко В. Д.* Співробітництво НАН України з університетами: стан і перспективи // Вісник НАН України. — 2007. — №11. — С. 18—21.

Черевко Д. Р., старш. викл.
кафедри регіональної економіки

ВИКОРИСТАННЯ ІНОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Перехід до кредитно-модульної системи організації навчального процесу у вищій школі зумовлює суттєве посилення ролі самостійної діяльності студентів, спрямованої на засвоєння ними змісту навчання, набуття професійної компетентності. Збільшення обсягу годин, що відведені для самостійного опрацювання змісту навчальних дисциплін, вимагає від студентів високої самоорганізації, володіння способами і методами здобуття знань. Зростаюча роль самостійної роботи студентів в процесі навчання зумовлена особливостями сучасного інформаційно-технологічного суспільства, в якому відбувається швидке оновлення змісту знань та вимог до професіоналізму. Тому процес безперервного навчання протягом життя посилює значення навичок самостійного пізнання, як елементу самовдосконалення.